בס"ד

יום **א'**, **ה'** ב**טבת** תשס"א (**31** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, **ה' בטבת**, בשנת 3340(-420), **הגיעה השמועה לגולי בבל על כיבוש ירושלים**, בסוף ימי בית ראשון: "ויהי בשתי עשרה שנה ב[חודש] עשירי בחמישה לחודש לגלותינו בא אלי הפליט מירושלים לאמור הוכתה העיר" [יחזקאל **לג**',21] ועשו יום שמועה כיום שריפה.

[לוח דבר בעתו]

***

ביום ה' כתבנו: הואיל שחנוכה ופורים זכו בהם ישראל בזכות מעשיהם, לכך יש לימים טובים אלה אחיזה בכל נפשות ישראל בכל מקומות מושבותיהם...

כדי לתת תוקף משנה למילים אלה, מספר לנו אחד הקוראים:

בחנוכה לפני ארבע שנים נשלחתי מטעם העבודה לאלבניה. ליווה אותי יהודי כבן שמונים היום אשר נולד בסקופיה, יוגוסלוויה לשעבר . האיש עבר תלאות רבות במהלך הכיבוש הנאצי של יוגוסלוויה. מכל משפחתו הוא נותר לבד (במהלך גלגוליו הוא הגיע לאלבניה ושם בעזרת המוסלמים אשר החביאו אותו צלח בשלום את המלחמה . סיפורו יכול למלא ספר כמו יתר בני עמנו .הסיפורים אשר הביא מגורל יהודי יוגסלויה לא היו ידועים לאנשי יד ושם; כי לא נותרו יהודים לספר את הקורות אותם. כל ימי חייו בילה באלבניה רחוק מכל סממן יהודי. בנותיו התחתנו עם גוים - אחת עם נוצרי, השניה עם מוסלמי. הוא עלה לארץ עם עוד עשרות מיהודי אלבניה והתישב בבאר-שבע.

כל הסיפור הזה הוא רקע לעניין החנוכה. אני לקחתי איתי חנוכיה והדלקתי נרות חנוכה באלבניה. קשה לי לתאר את התרגשותו ואת דמעותיו. המנגינה דברה אליו מהעבר הרחוק שלו. הוא אמר לי, "אני נזכר במנגינה שהסבא שלי היה מפזם בחנוכה לפני הרבה שנים." זאת היתה הפעם הראשונה גם לאחר הרבה שנים שחנוכיה הודלקה בטירנה, הבירה של אלבניה בתוך בית פרטי.=

לבסוף הוא שואל: אולי כדאי לעודד את הקוראים את הדף לפרסם מחוויותהם... ?

***

ההפטרה שקראנו השבת, פר' "**מקץ**" נקראת לעתים רחוקות מאד (כ 10%- מכל השנים), וזאת משום הסיבה כי פרשה זו היא כמעט תמיד הפרשה היחידה של חנוכה, או במקרה ויש 2 שבתות לחנוכה (שהרי, אם חנוכה מתחילה ביום שבת, אזי היום האחרון הוא גם שבת!) היא השניה מן השניים. וחז"ל קבעו כי תוכן ההפטרה מעניינה של הפרשה, מלבד המועדים. אם חל אחד המועדים בשבת או שבת מיוחדת אחרת, כגון שבת "זכור" וכו', קוראים הפטרה מענייני היום/מועד. לכן בפרשת "מקץ" כמעט תמיד קוראים את ההפטרה הקשורה לעניין של חנוכה. השנה, בגלל אילוצי הלוח העברי, היא אחת השנים שבה חל "מקץ" אחרי חנוכה. ובהפטרה של פרשה זו קראנו על "משפט שלמה", בו הופיעו לפניו שתי נשים. "ותאמר האשה האחת ... וימת בן האשה הזאת לילה אשר שכבה עליו. ותקום בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך ישנה, ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת השכיבה בחיקי. ואקום בבוקר להיניק את בני והנה מת, ואתבונן אליו בבוקר והנה לא היה בני אשר ילדתי. ותאמר האשה האחרת, לא כי בני החי ובנך המת... ויאמר המלך, **גיזרו את הילד החי לשניים ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת**! ותאמר האשה אשר בנה החי אל המלך כי

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

בס"ד

יום **א'**, **ה'** ב**טבת** תשס"א (**31** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

נכמרו רחמיה על בנה ותאמר בי אדוני תנו לה את הילוד החי והמת אל תמיתוהו, וזאת אומרת
גם לי גם לך לא יהיה גזורו! האם אין כאן רמז למה שקורה לנו בזמננו...?

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!